

Debreceni Ítéltábla

Mf.I.50.061/2022/7.

A Debreceni Ítéltábla a személyesen eljáró Felperes cím1 alatti lakos felperesnek -, a Csontos Ügyvédi Iroda (cím2.; eljáró ügyvéd: dr. Csontos Krisztián Attila) által képviselt Alperes cím3 alatti székhelyű alperes ellen, munkaviszony megszüntetése iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 9.M.70.245/2021/16. számú ítélete ellen a felperes által 17. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Az ítéltábla megállapítja, hogy a feljegyzett fellebbezési illeték 260 489 (kettőszázhatvanezer-négyszáznyolcvankilenc) forint.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2019. február 11. napjától állt munkaviszonyban az alperes munkáltatónál, a munkaköre villamosvezető volt.

[2] Az alperes F.1.- F.2. számú Jelzési- és forgalmi utasítása (továbbiakban: Utasítás) 11.4. pontja „A jármű sebessége” cím alatt határozta meg azt, hogy a jármű sebességét az engedélyezett sebesség határokon belül az időjárási és látási viszonyoknak megfelelően, az energiatakarékosságra törekedve, a pálya vonalvezetéséhez és állapotához igazodva úgy kell megválasztani, hogy az utasok biztonságos és kényelmes közlekedését biztosítsa. A sebesség megválasztásakor figyelembe kell venni a menetrend által meghatározott menetidőt.

[3] Az alperes Adatkezelési- és adatvédelmi Szabályzata 8. pontja alatt tájékoztatta a munkavállalókat, hogy a munkáltató a munkaviszonnyal összefüggő magatartás körében ellenőrizhet. Az ellenőrzésre a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 11/A. § (1)-(5) bekezdései és a GDPR 6. cikk (1) bekezdés f) pontja (jogos érdek) adnak alapot. Rendelkezett arról is, hogy a munkáltató ellenőrzéséhez tartozik a busszal vagy villamossal végzett munkaköri feladatok ellátása során keletkezett menetadatok ellenőrzése is.

[4] Az alperes Kollektív Szerződése (továbbiakban: KSZ) VII. fejezetének 28.7.F. alpontja rendelkezett a hátrányos jogkövetkezmények iránti eljárásról, mely szerint meg kell szüntetni az eljárást, ha a munkavállaló munkaviszonya a határozat meghozatala előtt megszűnt.

[5] A felperes 2021. október 12. napján Miskolcon a (közterület) utcán vezette a 629-es rövid pályaszámú Skoda 26THU típusú alacsonypadlós, csuklós, városi villamost, amikor a 25+82 vasúti pályaszerelvényénél (a (közterület 2) téren) közlekedési baleset részese volt. A baleset során a villamoson tartózkodó utasok közül egy személy elesett és könnyű sérülést szenvedett. A baleset előtt a felperes által vezetett villamos sebessége 42 km/óra volt annak ellenére, hogy az érintett pályaszakaszon a legmagasabb engedélyezett sebesség 30 km/óra volt.

A közúti baleset körülményeit a rendőrség is vizsgálta, amelynek során az ismeretlen elkövetővel szemben közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés elkövetése miatt indított eljárást – mivel az eljárás alá vont személy kiléte nem volt megállapítható – megszüntette.

[6] A felperes 2021. október 13. napján a 617-es rövid pályaszámú villamost vezetve a 2. vonalszámú villamoson teljesített munkát. A villamoson Ki irányba haladva a villamos vasúti pálya 3+47 – 3+69 szerelvényben található „Ballagi úti” villamos vasúti hídra érvényes 5 km/óra sebességkorlátozást minden egyes elhaladásakor jelentősen túllépte. A legmagasabb mértékű sebesség túllépése során 40 km/óra sebességgel közlekedett. A felperes tudomással bírt arról, hogy a „Ballagi úti” villamos vasúti hídra korábban érvényes 15 km/óra sebességkorlátozás 5 km/óra-ban történő megállapításának oka a vágány állapota miatt fokozottan betartandó, ahogyan azt felperes számára (munkavállaló 1 neve) vezénylő 2021. június 1. napján megküldött email üzenete is tartalmazta.

[7] (munkavállaló 2 neve) villamosforgalmi- és fenntartási üzemvezető 2021. október 18. napján kelt iratban tájékoztatta a felperest az alperesi KSZ VII. fejezetében foglaltak szerint, az Utasítás 3.4.16. pontjában meghatározottak több alkalommal történő megsértésének alapos gyanúja miatt hátrányos jogkövetkezmény iránti eljárás megindításáról, amelynek oka, hogy a felperes 2021. október 12. és 2021. október 13. napján ismételt

jelentősen túllépte az engedélyezett sebességet, e mellett korábban többször szóbeli figyelmeztetésben részesült hasonló magatartásáért.

[8] A 2021. október 21. napján (munkavállaló 2 neve) által megtartott meghallgatáson a felperes előadta, hogy az eljárásjogi helyzetét nem ismerve az ügyben nem kíván nyilatkozatot tenni. Az alperes a hátrányos jogkövetkezmény alkalmazása iránt indított eljárásban megszüntető – vagy egyéb – határozatot nem hozott.

[9] A felperes 2021. november 10. napján a 615-ös rövid pályaszakaszú villamost vezetve a (közterület 3 - közterület 4) utca torkolatnál az 1V járáttal Be irányban a vasúti pályaszakaszra érvényes 5 km és E jelzésű kihelyezett sebességkorlátozás ellenére 1/5 Ki járatban a megengedett helyett 43 km/óra sebességgel haladt. Az alperes a 2020. évben kiadott 3. számú forgalomszervezési utasításban is felhívta a villamosvezetők figyelmét az adott pályaszakasz közlekedési rendjére és a megengedett legnagyobb sebességre.

[10] Az alperes a 2021. november 30. napján kelt és a felperessel 2021. december 1. napján közölt felmondásban 30 nap felmondási idővel, a munkaviszonyát megszüntette és a teljes felmondási időre mentesítette a munkavégzési kötelezettség alól. Rendelkezett arról, hogy a munkaviszonyban eltöltött időre és a munkaviszony megszüntetése módjára tekintettel végkielégítés nem illeti meg.

[11] A felmondás indokolása szerint annak alapja a felperes munkaviszonnyal kapcsolatos magatartása volt az alábbi okok miatt:

I. A felperes 2021. október 12. napján Miskolcon a (közterület) utcán 25+82 villamosvasúti pályaszerelvényénél a munkáltató belső kivizsgálása szerint a GPS és sebesség adatokból megállapíthatóan a felperes az általa vezetett járművel 42 km/óra sebességgel közlekedett, annak ellenére, hogy az érintett pályaszakaszon a legmagasabb engedélyezett sebesség 30 km/óra. Ezzel a magatartásával megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pont, valamint az alperesi Utasítás 11.4. pontja rendelkezéseit.

II. A felperes 2021. október 13. napján az általa vezetett jármű GPS és sebesség adatai alapján megállapíthatóan a „Ballagi úti” villamos vasúti hídra érvényes 5 km/óra sebességkorlátozást minden egyes elhaladásakor jelentősen túllépte, a legmagasabb mértékű sebessége 40 km/óra volt, ezzel a felperes ismét megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pont és az Utasítás 11.4. rendelkezéseit.

III. A felperes 2021. november 10. napján az általa vezetett járművel a (közterület 3 - közterület 4) utca torkolat magasságában a kihelyezett sebességkorlátozás ellenére a megengedett helyett 43 km/óra sebességgel haladt el. Ezzel a magatartásával ismét megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pont és az Utasítás 11.4. rendelkezéseit.

[12] Az alperes munkáltató 2021 karácsonya előtt jutalmat fizetett a munkavállalóinak. A jutalomból kizártak voltak a felmondási idejüket töltő munkavállalók, így a felperes jutalomban nem részesült.

[13] A felperes a peres eljárás során módosított keresetében a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként kérte kötelezni az alperest elmaradt jövedelem címén 3 152 916 forint kártérítés és 2021. évi jutalom címén 103 200 forint, valamint 2022. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamat megfizetésére.

[14] A felperes hivatkozott arra, hogy korábban sem írásbeli, sem szóbeli figyelmeztetésben nem részesült és a vele szemben elrendelt hátrányos jogkövetkezmény iránti eljárásban érdemi határozat nem született, erre figyelemmel a jogorvoslati jogát sem gyakorolhatta. A törvényesen be nem fejezett eljárás eredményeként megszületett munkáltatói döntés, a felmondás csak jogellenes lehet, különös figyelemmel a fokozatosság elvére is. Az elrendelt hátrányos jogkövetkezményi eljárás a felmondás indokaként I-II. pontban meghatározottak miatt indult és az Mt. 56. § (4) bekezdésére figyelemmel is kizárt a munkáltatói felmondás jogszerűsége. Állította azt is, hogy a munkaviszony megszüntetése a közvetlen vezetője, (munkavállaló 2 neve) személyes bosszúján alapszik, ezt igazolja az általa elrendelt, de jogszerűen be nem fejezett eljárása is. A felperes a felmondás III. pontjával összefüggésben arra hivatkozott, hogy ez volt az egyedüli vezetési napja 2021. november hónapban, ezért felmerül, hogy a munkáltató az ellenőrzését zaklatás jelleggel alkalmazta, amely „tilos elbánási mód” a munkavállalóval szemben.

A felperes álláspontja szerint az alperes megsértette az Mt. 11/A. § rendelkezéseit is, mivel nem tájékoztatta előzetesen, hogy milyen technikai eszközzel fogja ellenőrizni a munkavégzését. Az alperes szabályzata, utasítása nem ad eligazítást arról sem, hogy a villamos GPS alapú adatainak ellenőrzésére ki jogosult. Nem fogadta el az alperes által becsatolt GPS adatok hitelességét és törvényességét, vitatta a sebesség adatokat.

A jutalom iránti követelése tekintetében sérelmezte, hogy az alperes a saját maga által előidézett okra hivatkozva tagadta meg a jutalom kifizetését, amely nem jogszerű.

[15] Összességében a felperes állította, hogy a felmondási okok nem valósak és nem okszerűek, valamint a felmondás a kétszeres értékelés tilalmába ütközik. A munkáltató e mellett megsértette az Mt. 6. § (2) bekezdésben meghatározott jóhiszeműség és tisztesség elvét és az Mt. 7. § rendelkezése szerint joggal való visszaélést követett el.

A felperes az Mt. 13. §, 18. § (1) bekezdés és 27. § (1) bekezdés és (3) bekezdés rendelkezéseire hivatkozással állította azt is, hogy a felmondás semmis.

[16] Az alperes ellenkérelme a felperes keresetének elutasítására irányult.

[17] Az alperes hivatkozással az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontjának rendelkezésére, állította, hogy a felperes több esetben nem tartotta be a munkaköre ellátására irányadó Utasítás 11.4. rendelkezéseit, amikor a felmondásban rögzített esetekben túllépte az adott szakaszon megengedett maximális sebességet. Előadta, hogy a hátrányos jogkövetkezmény alkalmazása iránti eljárásban semmilyen szankciót nem alkalmazott, azonban az eljárásban feltárt esetek súlyára tekintettel döntött a felperes munkaviszonya megszüntetéséről. Erre figyelemmel nem kellett külön megszüntetnie a hátrányos jogkövetkezményi eljárást. Utalt arra is, hogy többszörösen figyelmeztették szóban a felperest, nem csak a felmondásban közölt sebességtúllépések, hanem egyéb kihágások (például: megálló kihagyása, tilos jelzésen történő áthajtás) miatt, továbbá a felperessel szemben több utaspanasz is érkezett. Mindezekre figyelemmel a felperes komoly vasútbiztonsági kockázatot jelentett, veszélyeztette a közszolgáltatási szerződésének teljesítését, az utasok biztonságát, a szolgáltatás megfelelő színvonalát. Mindezek alapján az alperes álláspontja szerint a felmondás valós és okszerű indokon alapult, azaz jogszerű volt.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és megállapította, hogy 195 400 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

[19] Az ítélet indokolása szerint a felperes a sebességkorlátozások ellenére sebességtúllépéssel vezette az alperesi villamosokat, ezzel megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pont, illetve a munkakörének ellátására irányadó alperesi Utasítás 11.4. rendelkezéseit. A becsatolt GPS és tachográf adatok hitelesek voltak, az adatok felhasználhatóságára időbeli kötöttség nem volt.

Az alperes nem értékelte kétszeresen a felperes kötelezettségszegéseit, mivel a hátrányos jogkövetkezmény alkalmazása iránti eljárás nem zárult hátrányos jogkövetkezménnyel a felperes terhére. Amiatt a felmondás nem jogellenes, hogy a felperessel szemben korábban az alperes elrendelte az eljárást, mivel azt nem zárta le jogkövetkezmény alkalmazásával. A munkáltatói jogkör gyakorlója az adatok ismeretében dönthetett hátrányos jogkövetkezmény alkalmazása helyett a felperes munkaviszonyának felmondással történő megszüntetéséről, különös figyelemmel a felmondás III. pontjában foglalt esetre is, amely miatt hátrányos jogkövetkezmény alkalmazása iránt eljárás nem indult.

Az elsőfokú bíróság szerint a felperes által vezetett járművek sebességének többszöri vizsgálata nem értékelhető a munkáltató zaklatásaként és nem volt megállapítható a jóhiszeműség és tisztesség elvének megsértése, illetve a joggal való visszaélés sem. Az alperes jogszerűen vizsgálta a felperes által vezetett jármű sebességét és betartotta adatkezelése során az adatvédelmi szabályzat rendelkezéseit.

Az alperesnek az Mt. 65. § (1) bekezdés rendelkezése alapján jogszabályi lehetősége volt felmondással élni, erre tekintettel az intézkedése nem tekinthető semmisnek.

Az eljárásban nem volt igazolható a közvetlen munkahelyi vezető ((munkavállaló 2 neve)) személyes bosszúja, e tekintetben utalt arra a bíróság, hogy a felmondásra jogosult munkáltatói jogkör gyakorló az alperes vezérigazgatója (alperesi vezérigazgató neve) volt.

Összességében az elsőfokú bíróság a felmondást valós és okszerű indokon alapulónak, azaz jogszerűnek értékelte.

[20] A bíróság a jutalom iránti kereset vonatkozásában megállapította, hogy miután a munkaviszony megszüntetése jogszerű volt, a felperes a felmondási időre figyelemmel a jutalomból jogszerűen került kizárásra.

[21] A felperes az elsőfokú bíróság ítéletével szemben fellebbezést terjesztett elő és kérte annak megváltoztatását, a kereseti kérelemnek megfelelő ítélet hozatalát.

[22] A felperes fellebbezésében az elsőfokú eljárás során előterjesztett keresetlevele, valamint egyéb nyilatkozatai megismétlésével állította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hagyta figyelmen kívül a vele szemben elrendelt hátrányos jogkövetkezmény alkalmazása iránti eljárást, valamint a bizonyítékként előterjesztett GPS adatok jogellenességét.

[23] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[24] A másodfokú eljárás során az ítéltábla a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 370. § (3) bekezdés rendelkezéseire vonatkozó tájékoztatását követően a felperes fellebbezését akként változtatta meg, hogy kérte az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezni, és kötelezni az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására. Ennek indokaként arra hivatkozott, hogy a peres eljárásban szakértői bizonyítás szükséges azon szakkérdés eldöntése érdekében, hogy a felmondásban előadott indok szerinti sebességkorlátozás túllépések valós oknak tekinthetők-e, és tisztázandó, hogy a menetsebesség mérésére a járműben hiteles mérőműszer működik-e.

[25] A másodfokú eljárás során az ítéltábla Pp. 370. § (4) bekezdés rendelkezéseire vonatkozó tájékoztatását követően az alperes – tartalma alapján – kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, mivel álláspontja szerint további bizonyítás felvétele szükségtelen.

[26] A fellebbezés megalapozott.

[27] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárása során kötelező hatályon kívül helyezését megalapozó eljárásjogi szabálysértést nem tapasztalt, ezért a felperes eljárási szabálysértésre alapított, az elsőfokú ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezése iránt előterjesztett fellebbezését vizsgálta.

[28] Az ítéltábla mindenekelőtt kiemeli, hogy a Pp. 6. § rendelkezik a bíróság közrehatási tevékenységéről, amelynek lényege, hogy a bíróság az e törvényben meghatározott módon és eszközökkel hozzájárul ahhoz, hogy a felek eljárási

kötelezettségeiket teljesíthessék. Az elsőfokú bíróság közrehatási tevékenységének ki kell terjednie arra, hogy a kereset következetessége szempontjából értékelhető tényelőadást kívánjon meg, ezt kérdések feltevésével, nyilatkozatra felhívással és a megfelelő tájékoztatással segítheti elő. Emellett az elsőfokú bíróságnak figyelemmel kell lennie arra is, hogy amennyiben a felek között vita van abban, hogy valamely tény bizonyítása mely felet terheli, a bíróságnak tájékoztatást kell adni a bizonyíték rendelkezésre bocsátása, illetve a bizonyítás indítványozása elmulasztásának, valamint a bizonyítás esetleges sikertelenségének következményeiről is. A bírósági gyakorlat egységes abban, hogy a bíróságot a Pp. 237. § rendelkezései alapján anyagi jogi pervezetési kötelezettség terheli, ha a perfelvételi nyilatkozat nem terjed ki valamely lényeges tény tekintetében a bizonyításra, vagy a felek között vita van abban, hogy valamely tény bizonyítása melyik felet terheli (Kúria Pfv.II.20.871/2020/6.).

[29] Az ítéltábla az elsőfokú eljárás iratai alapján megállapította, hogy a felperes keresetlevelében, majd az első perfelvételi tárgyaláson is vitatta az alperesi felmondás indokai valóságát, ezen belül kifejezetten az általa vezetett jármű sebességének adatait, és állította, hogy azok bizonyítása nem történt meg az alperes részéről. Az elsőfokú bíróság formális, és kifejezetten hiányos tájékoztatást adott a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási kötelezettségről és a bizonyítási teherről (Miskolci Törvényszék 9.M.70.245/2021/11.számú jegyzőkönyv 2-3. oldal). Az alperes okirati bizonyítékként – négy irat formájában – csatolta a felmondásban szereplő három eset vonatkozásában a villamosjármű GPS berendezése által rögzített adatokat (Miskolci Törvényszék 9.M.70.245/2021/13 szám). A folytatólagos perfelvételi tárgyaláson a felperes nem fogadta el az alperes által becsatolt GPS adatok hitelességét és törvényességét, továbbra is vitatta a sebességadatokat. Az alperes bizonyítási indítványa kizárólag tanúk meghallgatására irányult, annak bizonyítása érdekében, hogy a GPS adatok hitelesek, a valóságnak megfelelnek. Az elsőfokú bíróság ezt követően a perfelvételt lezárta, majd az érdemi tárgyaláson meghallgatta alperesi vezérigazgató neve alperesi törvényes képviselőt, valamint tanúként (munkavállaló 2 neve) üzemvezetőt és (munkavállaló 3 neve) vezénylési csoportvezetőt. A bíróság közrehatási kötelezettsége, és ezen belül a Pp. 237.§ szerinti anyagi pervezetési kötelezettsége ellenére további tájékoztatással, felhívással nem élt a sebességadatok bizonyítása körében annak ellenére, hogy a felek nyilatkozatai közötti ellentmondás folyamatosan fennállt: a felperes állította, hogy az adatok nem hitelesek és törvényesek, valamint nem igazolják a sebességtúllépés valóságát, ezzel szemben az alperes állította, hogy hiteles mérési adatok alátámasztották a felmondás indokainak valóságát.

[30] Az ítéltábla álláspontja szerint az alperes által előterjesztett négy irat a Pp. 268. § (1) bekezdés rendelkezésére figyelemmel nem alkalmas arra – de legalább kétséges –, hogy a bíróság a perben jelentős tények megállapításához felhasználja és a mérlegelés során figyelembe vehető bizonyítékhoz jusson. Az iratok legfeljebb a Pp. 326. § rendelkezése szerint egyszerű magánokiratnak tekinthetők, amelyek bizonyító erejét a bíróság a bizonyítás általános szabályai szerint a tárgyalás és a bizonyítás összes adatának figyelembevételével állapítja meg. A perben az egyéb adatok nem igazolják az iratok tartalmának valóságát, valamint az iratok – különösen azok adatai – hitelességét.

[31] Az Mt. 66. § (1) bekezdés értelmében a felmondást a munkáltató köteles megindokolni, ebből következően az alperes bizonyítási terhe a felmondás indokainak bizonyíthatatlansága. Az elsőfokú bíróság azonban a bizonyítás vonatkozásában nem megfelelően tett eleget a közrehatási-, és ezen belül az anyagi pervezetési kötelezettségének, mivel a Pp. 300.§ (1) bekezdés rendelkezése alapján nem adott megfelelő tájékoztatást a perben jelentős tény megítéléséhez a különleges szakértelem – a szakértő alkalmazása – szükségességéről.

[32] Mindezek alapján az ítéltábla arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértés lényeges és az ügy érdemi eldöntésére kihatott. Az eljárási szabálysértés orvoslása a másodfokú eljárásban nem volt lehetséges és célszerű, ezért az elsőfokú eljárás megismétlése elengedhetetlen. Az ítéltábla figyelembe vette azt is, hogy egyes eljárási cselekményeket – így a szakértői bizonyítást – teljes értékű módon az elsőfokú eljárásban lehet foganatosítani. A bírósági gyakorlat egységes annak megítélésében, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság elmulasztja az anyagi pervezetés körében felhívni a fél figyelmét arra, hogy tényállításának alátámasztása szakértői bizonyítás útján lehetséges, majd a másodfokú bíróság pótolja az elsőfokú bíróság eljárásának ezt a hiányát, amely eredményeként a fél indítványozza a szakértői bizonyítás lefolytatását, úgy – arra tekintettel, hogy a másodfokú bíróság által végzett anyagi pervezetés és az azt követően tett indítvány következményeként a másodfokú eljárásban nem az elsőfokú bíróság által már megkezdett bizonyítás kiegészítése, hanem az elsőfokú eljárásban mellőzött teljes szakértői bizonyítás lefolytatása válik szükségessé – a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezheti az elsőfokú ítéletet (BDT2020.4123).

[33] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a Pp. 381. § alapján az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[34] Az elsőfokú bíróságnak a perfelvételi szaktól kell lefolytatnia az új eljárást, amelynek során a lényeges tény vonatkozásában fennálló bizonyítási kötelezettségről megfelelően tájékoztatni szükséges a feleket, kiemelve azt, hogy a GPS adatok hitelessége, az adattartalom valósága szakkérdésnek tekinthető. Fel kell hívni a feleket arra is, hogy a Pp. 307. § (2) bekezdés értelmében a szakértő kirendelésére irányuló indítványban fel kell tüntetni azokat a határozott kérdéseket, amelyeket a szakértőnek a szakvéleményében meg kell válaszolnia. A fél az indítványát a kirendelésig kiegészítheti, és ugyanezen időpontig az indítványozó fél ellenfele is jogosult kérdések feltevését indítványozni.

Az elsőfokú bíróság a megfelelően lefolytatott perfelvétel alapján lesz abban a helyzetben, hogy az érdemi tárgyalási szakban a szükséges bizonyítást lefolytassa és eldöntse a pert.

[35] A peres felek a másodfokú eljárásban perköltség iránti igényt nem érvényesítettek, így az arról való rendelkezést az ítéltábla mellőzte.

[36] Az ítéltábla a Pp. 386. § (3) bekezdés és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a másodfokú eljárásban meg nem fizetett

fellebbezési illeték összegéről, figyelemmel arra, hogy a fellebbezéssel érintett pertárgyérték 3 256 116 forint volt.

[37] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Pp. 365. § rendelkezése zárja ki.

Debrecen, 2023. március 21.

Dr. Tass Edina s. k. a tanács elnöke, Dr. Paulik Andrea s. k. előadó bíró,
Dr. Répássy Árpád s. k. bíró